

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Loudovou ve věci

žalobce: **V. R.**, narozený dne X.
státní příslušnost Moldavská republika
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Novotným
sídlem Archangelská 1568/1, 100 00 Praha

proti
žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**
sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 1. 2023, č. j. CPR-2038-2/ČJ-2023-930310-V241

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 1. 2023, č. j. CPR-2038-2/ČJ-2023-930310-V241 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zamítnuto odvolání žalobce a bylo potvrzeno rozhodnutí ze dne 11. 12. 2022, č. j. KRPA-395161-11/ČJ-2022-000022-SV (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), vydané Policií České republiky, Krajským ředitelstvím policie hl. m. Prahy, Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

pátřání a eskort (dále jen „správní orgán I. stupně“). Prvostupňovým rozhodnutím bylo žalobci uloženo podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), správní vyhoštění a stanovená doba zákazu pobytu jeden rok, zároveň byla stanovena doba k vycestování z území do 20 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí dle ust. § 118 odst. 3 zákona o pobytu cizinců.

II. Žalobní body

2. Rozhodnutím žalovaného byl žalobce zkrácen na svých právech, když správní orgány nezjistily stav věci způsobem, o němž nejsou významné pochybnosti, v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu, a dále si neopatřily dostatečné podklady pro své rozhodnutí. Nebylo dostatečně prokázáno, že by se žalobce nacházel na území České republiky (dále jen „ČR“) nelegálně.
3. Není pravdou, že poslední vstup žalobce na území schengenského prostoru se datuje ke dni 19. 4. 2022. Žalobce vstoupil na území schengenského prostoru na základě biometrického cestovního pasu, přičemž může po vstupu na území schengenského prostoru pobývat během následujícího období 180 dnů na území smluvních států po dobu 90 dnů. Nebylo řádným způsobem prokázáno, že by žalobce skutečně překročil dobu 90 dnů nepřetržitého pobytu na území schengenského prostoru. Není pravdou, že by na území schengenského prostoru pobýval nepřetržitě od 19. 4. 2022 do doby pobytové kontroly, tedy do dne 11. 12. 2022, nic takového nebylo ze strany žalovaného řádným způsobem prokázáno. Není proto ani pravdou, že by žalobce pobýval ode dne 18. 7. 2022 do dne 11. 12. 2022 na území ČR bez oprávnění. V době pobytové kontroly dne 11. 12. 2022 se nacházel na území ČR legálně.
4. Žalobce současně poukazuje na skutečnost, že na území ČR zůstal z důvodu vypuknutí války na Ukrajině dne 24. 2. 2022, kdy nemohl vycestovat z území schengenského prostoru. Uložené správní vyhoštění je tak nepřiměřeným zásahem do soukromého a rodinného života žalobce, když s ohledem na situaci žalobce bylo v případě žalobce na místě překvalifikovat vedené řízení o správním vyhoštění na řízení o povinnosti opustit území dle ustanovení § 50a zákona o pobytu cizinců.
5. Správní orgán I. stupně nemohl mít dostatečný časový prostor pro posouzení všech aspektů správního řízení, když tentýž den, kdy bylo zahájeno správní řízení ve věci správního vyhoštění, tj. 11. 12. 2022, bylo vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění. Je tak evidentní, že žalovaný řádným způsobem nezjistil skutkový stav věci.
6. Žalobce dále nesouhlasí se závěrem žalovaného o možnosti vycestovat do Moldavské republiky. Důvodem tohoto nesouhlasu je fakt, že v jeho domovské vlasti v současné době panuje katastrofální ekonomická situace, množí se případy vražd a není zde bezpečno pro civilní obyvatelstvo, a to i s ohledem na poslední politický vývoj, když Moldavská republika je navíc v ohrožení v důsledku přímé vojenské invaze Ruské federace na Ukrajinu. Žalobce poukazuje na situaci v Podněstří, kde je situace podobná jako na Ukrajině, když se dá očekávat zhoršení bezpečnostní situace. V proruském Podněstří došlo během přímé vojenské invaze Ruské federace na Ukrajinu na střelbu z granátometů, když série explozí otrásla ministerstvem státní bezpečnosti v hlavním městě moldavského separatistického regionu Podněstří. Žalobce poukazuje i na další incidenty, kdy dvě exploze vyřadily z provozu dvojici rozhlasových vysílačů v Podněstří.

Žalobce uvádí, že s ohledem na dramatickou situaci v Moldavské republice se v případě svého návratu do své domovské vlasti reálně obává o svůj vlastní život.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný ve svém vyjádření plně odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, které považoval za podrobné, přezkoumatelné a podložené relevantními podklady. Protiprávní jednání žalobce bylo náležitě zjištěno. Ve svém postupu neshledal žádné pochybení, navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

IV. Obsah správního spisu

8. Ze správního spisu soud zjistil tyto pro řízení podstatné skutečnosti:
9. Prvostupňové rozhodnutí vychází ze zjištění, že žalobce pobýval na území ČR v době od 18. 7. 2022 do 11. 12. 2022, ač k tomu nebyl oprávněn.
10. Dne 11. 12. 2022 byla provedena pobytová kontrola, žalobce k prokázání své totožnosti předložil cestovní doklad Moldávie, kontrolou tohoto cestovního dokladu bylo zjištěno, že se účastník řízení na území ČR zdržuje neoprávněně. Rozhodné období pro bezvízový devadesátidenní pobyt v období 180 dnů započal účastníkovi řízení jako držiteli biometrického pasu dne 19. 4. 2022, účastník řízení tedy dobu 90 dnů během 180 dnů vyčerpal dne 17. 7. 2022 a ode dne 18. 7. 2022 byl jeho pobyt na území ČR neoprávněný. Bylo tedy prokazatelně zjištěno, že na území ČR pobýval nejméně ode dne 18. 7. 2022 do dne 11. 12. 2022 bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu nebyl oprávněn.
11. Z protokolu o výsledku žalobce ze dne 11. 12. 2022 plyne, že žalobce uvedl, že do ČR naposledy přicestoval dne 19. 4. 2022, a to přes Rumunsko, Maďarsko a Slovensko na biometrický pas. Do ČR přicestoval autobusem ze Slovenska dne 19. 4. 2022, od té doby je zde. Přijel do ČR za prací. Nevycestoval, neboť potřeboval vydělat peníze. Věděl, že zde mohl pobývat po dobu 90 dnů, žádné kroky k legalizaci pobytu neučinil. Bydlí na ubytovně v Praze 9, pracuje v Praze na stavbách, v ČR žádné vazby nemá, ve vlasti má rodiče a sourozence, je s nimi v pravidelném kontaktu, může bydlet v domě u rodičů. Vycestuje dobrovolně, žádné nebezpečí mu ve vlasti nehrozí, neví o žádných překážkách, pro které by nemohl vycestovat zpět do vlasti.
12. Žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí podal odvolání, kde argumentoval obdobně jako v podané žalobě.
13. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že bylo jednoznačně prokázáno, a to jak z doložené úplné kopie biometrického cestovního dokladu, ve které se nacházelo pouze vstupní razítko do schengenského prostoru ze dne 19. 4. 2022, tak i z protokolu, ve kterém sám účastník řízení potvrdil, že na území schengenského prostoru vstoupil dne 19. 4. 2022, téhož dne přicestoval do ČR a již z území ČR nevycestoval. Bylo tedy jednoznačně prokázáno, že účastník řízení ode dne 18. 7. 2022 do dne 11. 12. 2022 na území ČR pobýval bez oprávnění k pobytu, ač k tomu nebyl oprávněn.
14. Jestliže účastník řízení v odvolání poukazuje na skutečnost, že na území ČR zůstal z důvodu vypuknutí války na Ukrajině dne 24. 2. 2022, kdy nemohl vycestovat z území schengenského prostoru, žalovaný s tímto nesouhlasil. Odvolacímu orgánu není známo, že by od této doby nebylo možné vycestovat z území ČR do země původu účastníka

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

řízení, tedy do Moldávie. Ze spisového materiálu vyplývá, že motivem vstupu a pobytu účastníka řízení na území ČR byla snaha zde pracovat. Posléze pracoval na stavbách, a to i poté, co překročil povolenou dobu pobytu v rámci bezvízového styku, aniž by vlastnil potřebné povolení pro výkon práce, jak sám i uvedl do protokolu.

15. Odvolací orgán dále zdůraznil, že pokud celé správní řízení trvalo krátkou dobu, neznamená to nezákonnost správního rozhodnutí, neboť nezákonnost je dána porušením správního řádu či zákona o pobytu cizinců, nikoli však pouze délkou správního řízení.
16. Jak bylo z předloženého spisového materiálu zjištěno a doloženo, správní orgán I. stupně se před vydáním napadeného rozhodnutí zabýval, zda rozhodnutím o správním vyhoštění nebude nepřiměřeně zasaženo do jeho soukromého a rodinného života. Správní orgán I. stupně posuzoval všechny aspekty ustanovení § 174a zákona o pobytu cizinců, které následně v odůvodnění napadeného rozhodnutí dostatečně odůvodnil, a to konkrétně na straně 4 až 6, kdy s tímto odůvodněním se odvolací orgán ztotožnil.
17. Pokud účastník řízení namítal, že správní orgán vzhledem k nepřiměřenosti rozhodnutí nikterak nezvážil možnost překvalifikování dle ustanovení § 50a zákona o pobytu cizinců, žalovaný uvedl, že správním orgánem I. stupně byla řádně posouzena přiměřenost dopadu rozhodnutí o správním vyhoštění do soukromého a rodinného života účastníka řízení, přičemž nebylo zjištěno, že by vydáním rozhodnutí o správním vyhoštění došlo k nepřiměřenému zásahu do soukromého nebo rodinného života účastníka řízení.
18. Má-li jít o účastníkem řízení vyjádřený nesouhlas se závěry o možnosti jeho vycestování do domovské vlasti, měl odvolací orgán za to, že správní orgán I. stupně i v tomto ohledu postupoval zcela v souladu se zákonem a s ohledem na skutečnosti zjištěné od samotného účastníka řízení, zcela správně posoudil možnosti postupu v intencích ustanovení § 120a zákona o pobytu cizinců. Policie není povinna vyžádat si závazné stanovisko k tomu, zda je vycestování cizince možné, a to mj. tehdy, pochází-li cizinec z bezpečné země původu podle jiného právního předpisu (tím je vyhláška č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců) a neuvedl-li skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven skutečnému nebezpečí v intencích ustanovení § 179 zákona o pobytu cizinců (dle něj by vycestování cizince nebylo možné pouze v případě důvodné obavy, že by mu po vrácení do státu, jehož je státním občanem, na území tohoto státu hrozilo skutečné nebezpečí). Moldávie je považována za bezpečnou zemi původu, vyjma Podněstří, odkud však účastník řízení nepochází. Bylo proto na účastníkovi řízení, aby uvedl konkrétní skutečnosti, pro které by obecný náhled na Moldávii, jako bezpečnou zemi původu, bylo nutno v jeho případě přezkoumat a přijmout individuální závěr k jeho osobní situaci. Nic takového však účastník řízení neuvedl. Na základě cíleného dotazování správního orgánu I. stupně účastník řízení vedl, že mu není známa žádná překážka ani důvod, proč by nemohl vycestovat, v Moldávii mu nic nehrozí, Moldávie je pro něj bezpečná země. Užití odvolací argumentace proto lze označit za nedůvodně zobecňující náhled na bezpečnostní situaci v Moldávii, přičemž účastník řízení ani v rámci odvolání neargumentoval ničím, co by jakkoli osobně zasahovalo přímo jeho. Účastník řízení pochází ze S., okres O., kde namítaný ozbrojený konflikt neprobíhá, neboť je všeobecně známo, že postiženou oblastí v Moldávii je Podněstří. Dle odvolacího orgánu proto neexistují žádné objektivní důvody, které by právě v případě účastníka řízení znemožňovaly jeho vycestování.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

19. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu žalobcem uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), a vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
20. Podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona o pobytu cizinců *policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států až na pět let, pobývá-li cizinec na území bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu není oprávněn.*
21. Podle § 179 odst. 1 zákona o pobytu cizinců *vycestování cizince není možné v případě důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu tam hrozilo skutečné nebezpečí.* Podle odst. 2 téhož ustanovení *za skutečné nebezpečí se podle tohoto zákona považuje navrácení v rozporu s článkem 3 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.*
22. Pokud jde o délku možného pobytu žalobce na území schengenského prostoru, jsou závěry správních orgánů správné. Podle čl. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2018/1806 ze dne 14. 11. 2018 státní příslušníci třetích zemí uvedených na seznamu v příloze II (včetně Moldavska – pozn. soudu) jsou osvobozeni od vízové povinnosti stanovené v čl. 3 odst. 1 pro pobyty, jejichž celková délka nepřekročí 90 dnů během jakéhokoliv období 180 dnů. Prvostupňové rozhodnutí vychází ze zjištění, že cizinec pobýval na území ČR v období od 18. 7. 2022 do dne 11. 12. 2022 bez platného oprávnění k pobytu, neboť do ČR přicestoval dne 19. 4. 2022 a již nevycestoval. Tyto závěry aproboval i odvolací orgán.
23. K námitce, že nebylo dostatečně prokázáno, že by se žalobce nacházel na území ČR nelegálně, soud uvádí, že tento závěr správních orgánů je důkazně podložený. Žalobce se při pobytové kontrole dne 11. 12. 2022 prokázal platným cestovním dokladem, kde byl vyznačený vstup do schengenského prostoru dne 19. 4. 2022, jiný vstup ani výstup v cestovním dokladu zaznamenán není. Jiný doklad opravňující k pobytu žalobce neuvedl, jiné pobytové oprávnění či probíhající řízení o pobytovém oprávnění nebylo lustrací CIS ze dne 11. 12. 2022 zjištěno. Z protokolu o výsledku žalobce ze dne 11. 12. 2022 pak plyne, že žalobce uvedl, že do ČR naposledy přicestoval dne 19. 4. 2022 na biometrický pas, od té doby nevycestoval. Žalovaný tak správně uvedl, že od vstupu do schengenského prostoru byl žalobce oprávněn pobývat v tomto prostoru 90 dní, tj. od 19. 4. 2022 do 17. 7. 2022. Žalobce pak ani v žalobě netvrdí konkrétní skutečnosti, které by závěr žalovaného vyvracely či zpochybňovaly.
24. Pokud žalobce tvrdil, že správní orgán I. stupně nemohl mít dostatečný časový prostor pro posouzení všech aspektů správního řízení, časový aspekt sám o sobě není rozhodující, podstatné je, zda se správnímu orgánu podařilo dostatečně objasnit rozhodné skutečnosti. Žalobce v této souvislosti neuvedl, co konkrétně opomněl správní orgán I. stupně zjistit, a jak tedy rozhodnutím v této krátké lhůtě byl žalobce zkrácen na svých právech. Měl-li žalobce na mysli skutečnosti ohledně situace v Moldavsku, správní

orgán I. stupně neměl od žalobce žádné indicie, aby se k tomuto obšírněji vyjadřoval, nicméně konstatoval, že jde o bezpečnou zemi původu, sám žalobce při výsledku uvedl, že mu ve vlasti nic nehrozí. K situaci v Moldavské republice se pak k odvolací námitce žalobce podrobně vyjádřil žalovaný na straně 6, 7 napadeného rozhodnutí.

25. Žalobce nesouhlasil se závěrem žalovaného o možnosti žalobce vycestovat do domovského státu - Moldavské republiky. K tomu soud uvádí, že podle ust. § 2 bodu 15 vyhlášky č. 328/2015 Sb. je Moldavská republika stále považována za bezpečnou zemi původu s výjimkou Podněstří. Obec, ze které žalobce pochází a kde žije jeho rodina (S., okres O.), se v oblasti Podněstří nenachází. Žalobce sám při svém výsledku účastníka řízení do protokolu uvedl, že mu ve vlasti nic nehrozí, nemá tam žádné problémy, není žádná překážka ani důvod, proč by nemohl do Moldavska vycestovat, žije tam jeho rodina, má se kam vrátit, vycestuje dobrovolně. Teprve v odvolání namítal, že do Moldavské republiky nemůže vycestovat z důvodu katastrofální ekonomické situace, velkého množství vražd, nebezpečí pro civilní obyvatelstvo a nedemokratických poměrů v zemi, poukázal na problematickou situaci v Podněstří.
26. Žalovaný v této situaci nebyl povinen vyžádat si závazné stanovisko k vycestování ve smyslu § 120a odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, neboť podmínka bezpečné země původu byla v případě žalobce naplněna. Žalobce pak ve správním řízení neuvedl žádné skutečnosti nasvědčující tomu, že by mohl být v Moldavsku mučen nebo podrobován nelidskému či ponižujícímu zacházení anebo trestu, naopak jednoznačně tvrdil, že země původu je pro něj zcela bezpečná, jeho tvrzení ohledně země původu uvedená v odvolání jsou pak zcela obecného rázu (špatná ekonomická situace, množíci se případy vražd, nedemokratická země) a není z nich zřejmá žádná konkrétní souvislost s případem žalobce, natož aby z nich vyplývala hrozba skutečného nebezpečí pro žalobce. Ani v žalobě pak žalobce svá obecná shora uvedená tvrzení nijak blíže nerozvedl a nekonkretizoval.
27. Pokud jde o problematickou situaci přímo v separatistickém regionu Podněstří, žalobce z této oblasti nepochází, zároveň zdejší soud akceptoval závěr o možnosti vycestovat do vlasti i v případě, že žalobce skutečně přímo z Podněstří pocházel a zároveň netvrdil žádné skutečnosti individualizující jeho situaci (srovnej rozsudek zdejšího soudu ze dne 9. 2. 2023, č. j. 19 A 54/2022-31).
28. V žalobě dále žalobce tvrdil, že nemůže vycestovat též z důvodu reálného válečného ohrožení Moldavska v důsledku přímé vojenské invaze Ruské federace na Ukrajinu. I toto tvrzení soud považuje za zcela obecné a nesvědčící o existenci skutečného nebezpečí pro žalobce v zemi původu. Žalobce ani k tomuto zcela neurčitému tvrzení nenavrl žádné důkazy. Nejedná se ani o všeobecně známou skutečnost, že by se země původu v současné době týkaly okolnosti, které by mohly představovat skutečné nebezpečí, tedy navrácení v rozporu s článkem 3 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.
29. Zde soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Azs 66/2008-70, č. 1749/2009 Sb. NSS, dle kterého označení určité země za bezpečnou zemi původu zvyšuje důkazní břemeno na straně žadatelů o mezinárodní ochranu. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2021, č. j. 8 Azs 153/2020-36, se tyto závěry uplatní i v posuzování důvodů znemožňujících vycestování ve smyslu § 179 zákona o pobytu cizinců. Bylo proto na žalobci, aby prokázal, že v jeho případě tato

domněnka neplatí. Žalobce však v žalobě žádné konkrétní tvrzení neuvedl, neprokázal dostatečnou míru individualizace, obecný odkaz na špatnou ekonomickou, politickou a bezpečnostní situaci a kriminalitu, bez konkrétní vazby na osobu žalobce, nepostačuje. Lze tak shrnout, že soud nepovažuje námitky žalobce týkající se důvodů znemožňujících vycestování za důvodné.

30. K námitce, že žalobce nemohl vycestovat z důvodu vypuknutí války na Ukrajině dne 24. 2. 2022, soud uvádí, že námitka je zcela obecná, žalobce v žalobě neuvádí žádné konkrétní okolnosti, které by mu ve vycestování po dobu jeho pobytu v ČR bránily. Moldávie se ozbrojeného konfliktu mezi Ruskou federací a Ukrajinou neúčastní.
31. Pokud žalobce v obecné rovině namítal, že žalovaný měl rozhodnout o uložení povinnosti opustiti území podle § 50a zákona o pobytu cizinců, z důvodu nepřiměřeného zásahu do soukromého a rodinného života, z žaloby není zřejmé, v čem konkrétně je posouzení správních orgánů nesprávné, a ze kterých konkrétních skutečností podle názoru žalobce plyne tento nepřiměřený zásah. Soud tedy v obecné rovině uvádí, že ze správního spisu (zejména z výpovědi žalobce) žádné okolnosti naznačující nepřiměřenost zásahu do soukromého a rodinného života žalobce neplynou. Žalobce vypověděl, že v ČR nemá žádný majetek, pohledávky ani závazky, je zdravý, zdravotní pojištění nemá, rodinu má v Moldávii, je s nimi v pravidelném kontaktu, může žít v domě se svými rodiči, v ČR nemá žádné vazby kulturní, společenské ani rodinné.
32. K námitce, že správní orgány porušily § 2 odst. 1, 3 a 4, § 3 a § 50 odst. 2 správního řádu, či že nebyly splněny podmínky pro vydání napadeného rozhodnutí ve smyslu § 119 odst. 1 písm. b) bod 4 a § 118 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, soud konstatuje, že je nelze považovat za řádný samostatný žalobní bod ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 3. 2018, č. j. 10 Azs 65/2017-72). Soud se proto těmito námitkami samostatně nezabýval.
33. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
34. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 9. března 2023

JUDr. Lenka Loudová v. r.

samosoudkyně